

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

การศึกษาในศตวรรษที่ 21 มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาการศึกษาและคุณภาพชีวิตของประชากรในแต่ละประเทศให้ทุกคนได้มีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อนำไปสู่การมีชีวิตที่ดีขึ้น การศึกษาจึงมีบทบาทในการพัฒนาคนและสังคมอีกทั้งเป็นกุญแจหลักที่จะช่วยแก้ปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในโลก เพื่อนำมวลมนุษยชาติไปสู่ความเป็นปึกแผ่นของสังคมโลก การที่จะจัดการศึกษาให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับ 3) พ.ศ.2553 ได้นั้นจะต้องมีการวางรากฐานการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษาที่จะต้องมีความชัดเจนในการพัฒนาการศึกษาที่มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน อันนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนโดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาในระดับอุดมศึกษา จากการศึกษากรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2551-2565 มีเป้าหมายเพื่อยกระดับคุณภาพของการอุดมศึกษาไทยพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพและสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนานักศึกษาและบัณฑิต โดยให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาทางด้านการสื่อสาร การตัดสินใจ การนำ การแก้ปัญหา การทำงานเป็นทีม ความอดทน คุณธรรม (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2550, หน้า 34) มีการปรับโครงสร้างพื้นฐานการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยได้กำหนดกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 ขึ้น (Thai Qualifications Framework for Higher Education) (TQF : HEd) เพื่อใช้เป็นแนวทางการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ คุณภาพของบัณฑิตทุกระดับต้องเป็นไปตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดโดยต้องครอบคลุมอย่างน้อย 5 ด้านคือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี สำหรับสาขา/สาขาวิชาที่เน้นทักษะทางปฏิบัติต้องเพิ่มมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัยด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2552, หน้า 1-37) ความฉลาดทางอารมณ์เป็นปัจจัยนำมาซึ่งคุณภาพของบัณฑิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดทั้ง 5 ด้าน

ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่าความฉลาดทางอารมณ์ สำคัญมากไม่ยิ่งหย่อนกว่าความฉลาดทางสติปัญญา “ความฉลาดทางอารมณ์” หมายถึง ความสามารถในการตระหนักรู้ถึงความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น เพื่อการสร้างแรงจูงใจในตนเองบริหารจัดการอารมณ์ต่างๆ ได้ (Goleman .1998, p.25) จากงานวิจัยพบว่า ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบความฉลาดทางอารมณ์ ในแนวคิดจิตวิทยาพระพุทธศาสนา และสังคม ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้ 1. การรู้จักอารมณ์ของตนเอง 2. การจัดการกับอารมณ์ของตนเอง 3. การสร้างแรงจูงใจให้กับตนเอง 4. การรู้จักอารมณ์ของผู้อื่น 5. การมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน (อารีย์ พรหมเล็ก. 2553, หน้า 84) มีการศึกษาที่ค้นพบว่า ความฉลาดทางปัญญาส่งผลต่อความสามารถในการทำงานร้อยละ 20 เท่านั้น ที่เหลืออีกประมาณร้อยละ 80 เป็น

ปัจจัยที่เกี่ยวกับอารมณ์ เพราะอารมณ์เป็นส่วนกระตุ้นให้ร่างกายใช้ความฉลาดทางปัญญาให้เกิดประโยชน์เต็มที่ มีความคิดเป็นไปอย่างมีเหตุผลสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม และแสดงออกได้ตามความต้องการของตนเอง รวมถึงได้รับการยกย่องจากผู้อื่น (ปิยะวรรณ เลิศพานิช. 2547, หน้า 1-2) ดังนั้นการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์จึงเป็นสิ่งสำคัญ สถาบันการศึกษาก็หันมาสนใจในด้านพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ให้กับนักเรียนนอกจากนี้ไวซิงเกอร์ (Weisinger. 1998, p.21) ได้นำความฉลาดทางอารมณ์ มาใช้ในการทำงานเพื่อพัฒนาสายสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น พบว่า การใช้ความฉลาดทางอารมณ์เพื่อเสริมสร้างความสำเร็จในการทำงานได้นั้น จะต้องรับรู้ ตีความและแสดงภาวะอารมณ์ได้อย่างถูกต้อง มีความสามารถในการใช้ภาวะอารมณ์นั้น ๆ ต่อตนเอง ผู้ร่วมงาน และมีการเรียนรู้ ตลอดจนเข้าใจอารมณ์และความรู้สึกที่ได้รับ สามารถควบคุมอารมณ์และสร้างพฤติกรรมในทางบวก นอกจากนี้นักวิจัยศึกษาพบว่า ความสามารถของมนุษย์นั้นมีอยู่ในหัวใจ และจิตใจของบุคคล ธรรมชาติทางอารมณ์ของการเป็นมนุษย์ซึ่งจัดว่า เป็นมโนทัศน์ อันสำคัญยิ่งซึ่งตรงกันข้ามกับมโนทัศน์ทางสติปัญญา ตลอดจน ความสามารถเชิงเหตุผล ของเอกัตบุคล หากว่าทั้งความฉลาดทางอารมณ์และความฉลาดทางปัญญาได้เข้ามาผสมผสานกัน จะก่อให้เกิด พลังความสามารถ และศักยภาพทั้งทางอารมณ์กับสติปัญญา

สถาบันอุดมศึกษาที่ทำหน้าที่ในการผลิตครู จำเป็นต้องตระหนักถึงความสำคัญถึงกระบวนการผลิตครูที่ดี มีความฉลาดทางอารมณ์โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผลิตครูสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยที่ต้องมีความฉลาดทางอารมณ์สูง เนื่องจากต้องใช้ความฉลาดทางอารมณ์ส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยให้มีความพร้อมทั้งด้านสติปัญญา ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์-จิตใจ และด้านสังคม จะได้ส่งผลต่อความพร้อมของเด็กในการศึกษาและเป็นพื้นฐานการพัฒนาคนของประเทศ สภาพการที่ปรากฏจากผลการศึกษาของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ยังพบว่าหลักสูตรและกระบวนการผลิตครูขาดความลุ่มลึกของศาสตร์ และไม่ทันสมัยไม่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา การจัดการศึกษายังขาดความกลมกลืนระหว่างความเป็นสากลกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรม และขาดความต่อเนื่องและจริงจังทั้งด้านการสร้างคุณค่า คุณธรรม ความฉลาดทางอารมณ์ และจิตวิญญาณของความเป็นครู (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2552, หน้า 12) จากการศึกษาความต้องการจำเป็นของการผลิตครูที่ต้องได้รับการพัฒนาให้มีมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด มีความฉลาดทางอารมณ์ โดยเน้นการพัฒนาศักยภาพในการสอนของครู และจากการสัมภาษณ์อาจารย์และนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย พบว่า ความฉลาดทางอารมณ์มีความสำคัญมากที่สุดสำหรับการเป็นครูปฐมวัย นักศึกษาต้องการพัฒนาตนเองให้มีความฉลาดทางอารมณ์ ผู้วิจัยในฐานะเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิต มีส่วนรับผิดชอบในด้านการผลิตครูและพัฒนาครู จึงสนใจพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบดุสิตเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบดุสิตเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการฉลาดทางอารมณ์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบดุสิตเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบดุสิตเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์

ขอบเขตการวิจัย

1. เนื้อหา

1.1 เนื้อหาที่นำมาสร้างเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นส่วนหนึ่งของวิชาในหมวดวิชาชีพครู รายวิชาวิชาชีพครูและจริยธรรมในวิชาชีพ มีเนื้อหา ดังนี้ 1. พัฒนาการครูไทยในแต่ละสมัย 2. พัฒนาการของสถาบันฝึกหัดครูและพัฒนารองวิชาวิชาชีพครูในประเทศไทย 3. บทบาทหน้าที่และภาระงานของครู 4. คุณลักษณะของครูที่ดี 5. การเสริมสร้างศักยภาพและสมรรถภาพความเป็นครูด้านความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ 6. การเสริมสร้างศักยภาพและสมรรถภาพความเป็นครูด้านการปฏิบัติงาน 7. จรรยาบรรณและมาตรฐานวิชาชีพครู 8. หลักธรรมสำหรับครู 9. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา 10. จริยธรรมในมนุษย์และทฤษฎีจริยธรรม

1.2 เนื้อหาตามตัวแปรที่ศึกษา มีเนื้อหา ดังนี้

1) รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบดุสิต ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 การอภิปรายและการทำนาย/พยากรณ์ (Discussion and Divination) ขั้นที่ 2 การศึกษาสร้างเสริมความรู้ (Upbringing) ขั้นที่ 3 การสังเคราะห์และนำเสนอผลงาน (Synthetic and Presentation) ขั้นที่ 4 การปรับปรุงผลงาน (Improvement) ขั้นที่ 5 การทดสอบ การประเมินผลการเรียนรู้และการสะท้อนกลับ (Test, Assessment and Reflection)

2) ความฉลาดทางอารมณ์ ประกอบด้วย 1. การรู้จักอารมณ์ของตนเอง 2. การจัดการกับอารมณ์ของตนเอง 3. การสร้างแรงจูงใจให้กับตนเอง 4. การรู้จักอารมณ์ของผู้อื่น 5. การมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ชั้นปีที่ 1 จำนวน 88 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 92 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 133 คน ชั้นปีที่ 4 จำนวน 68 คน รวมจำนวน 381 คน ของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์การศึกษา นอกที่ตั้ง สุพรรณบุรี

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ ภาควิชาการศึกษา 2 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง สุพรรณบุรี ชั้นปีที่ 1 จำนวน 43 คน ได้มาโดยการเลือกตัวอย่างแบบการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling Technique) (พยอม วงศ์สารศรีและคณะ, ม.ป.ป., หน้า 190)

3. ตัวแปร

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ รูปแบบการเรียนรู้แบบดุสิต สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ประกอบด้วย 5 ชั้น คือ

ชั้นที่ 1 การอภิปรายและการทำนาย/พยากรณ์ (Discussion and Divination)

ชั้นที่ 2 การศึกษาสร้างเสริมความรู้ (Upbringing)

ชั้นที่ 3 การสังเคราะห์และนำเสนอผลงาน (Synthetic and Presentation)

ชั้นที่ 4 การปรับปรุงผลงาน (Improvement)

ชั้นที่ 5 การทดสอบ การประเมินผลการเรียนรู้และการสะท้อนกลับ (Test, Assessment and Reflection)

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ ความฉลาดทางอารมณ์ ประกอบด้วย การรู้จักอารมณ์ของตนเอง การจัดการกับอารมณ์ของตนเอง การสร้างแรงจูงใจให้กับตนเอง การรู้จักอารมณ์ของผู้อื่น การมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ดำเนินการวิจัยใช้ระยะเวลาในการทดลองสอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 10 สัปดาห์ ๆ ละ 3 ชั่วโมง รวมเป็น 30 ชั่วโมง

สมมติฐานของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

1. รูปแบบการเรียนรู้แบบดุสิตเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยมีค่าดัชนีความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญ 0.67 - 1.00

2. ความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบดุสิตสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบดุสิตเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ หลังการทดลองใช้รูปแบบ อยู่ในระดับมาก-มากที่สุด

คำจำกัดความที่ใช้ในงานวิจัย

การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการพัฒนารูปแบบ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน

1. การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ 2. การทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้ 3. การประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนรู้

รูปแบบการเรียนรู้แบบคู่คิด หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษา 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 การอภิปรายและการทำนาย/พยากรณ์ (Discussion and Divination) ขั้นที่ 2 การศึกษาสร้างเสริมความรู้ (Upbringing) ขั้นที่ 3 การสังเคราะห์และนำเสนอผลงาน (Synthetic and Presentation) ขั้นที่ 4 การปรับปรุงผลงาน (Improvement) ขั้นที่ 5 การทดสอบ การประเมินผลการเรียนรู้และการสะท้อนกลับ (Test, Assessment and Reflection)

การอภิปรายและการทำนาย/พยากรณ์ (Discussion and Divination) หมายถึง การพูด แสดงความคิดเห็น ปรีกษาหรือ คาดการณ์ล่วงหน้าเกี่ยวกับผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นจากการเรียนรู้

การศึกษาสร้างเสริมความรู้ (Upbringing) หมายถึง การเรียนรู้ที่เน้นการจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

การสังเคราะห์และนำเสนอผลงาน (Synthetic and Presentation) หมายถึง กระบวนการบูรณาการความรู้ แนวคิด ตั้งแต่ 2 ประเด็นขึ้นไป เข้ามาเป็นองค์ประกอบร่วมกันเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ และแนวคิดใหม่ทั้งแบบบูรณาการ นามธรรม และถ่ายทอดเนื้อหาสาระที่ผสมผสานกันระหว่าง ศิลปะ การพูดกับการแสดงข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ ผ่านสื่อและอุปกรณ์

การปรับปรุงผลงาน (Improvement) หมายถึง การดำเนินการอย่างเป็นระบบที่จะทำให้ การดำเนินงานสะดวกรวดเร็ว ง่าย ประหยัดเวลา และได้ผลงานมากกว่า โดยอาศัยหลักปรับปรุง ผลงาน 4 ประการ ดังนี้ 1. การตัดทิ้ง 2. การรวม 3. การสลับเปลี่ยน 4. การทำให้ง่าย

การทดสอบ การประเมินผลการเรียนรู้และการสะท้อนกลับ (Test, Assessment and Reflection) หมายถึง การกำหนดจำนวน ปริมาณ คุณลักษณะของพฤติกรรมหรือความสามารถของผู้เรียน โดยใช้ข้อสอบเป็นเครื่องมือ แล้ววินิจฉัย ตัดสิน ลงสรุปคุณลักษณะของพฤติกรรมหรือความสามารถของผู้เรียนนั้น แล้วให้ข้อมูลกลับไปยังผู้เรียนเพื่อพัฒนาและปรับปรุงแก้ไข

ความฉลาดทางอารมณ์ หมายถึง ความสามารถในการตระหนักรู้ และการปฏิบัติเกี่ยวกับ 1. การรู้จักอารมณ์ของตนเอง 2. การจัดการกับอารมณ์ของตนเอง 3. การสร้างแรงจูงใจให้กับตนเอง 4. การรู้จักอารมณ์ของผู้อื่น 5. การมีสัมพันธภาพที่ดีต่อการสังเกตลักษณะพฤติกรรมมีเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูปรีคส์ 5 ระดับ 5 คะแนน โดยผู้สอนและนักศึกษาเลือกระดับพฤติกรรมที่ตรงกับนักศึกษามากที่สุด

การรู้จักอารมณ์ตนเอง หมายถึง พฤติกรรม สามารถรับรู้ เข้าใจ อารมณ์ตนเองว่าเป็นเช่นไร รับรู้อารมณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละช่วงเวลา และสามารถนำข้อมูลจากการแสดงออกทางความรู้สึกของผู้อื่นที่มีต่อตนมาทำความเข้าใจอารมณ์ของตนเองได้ ที่ได้จากแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์

การจัดการกับอารมณ์ของตนเอง หมายถึง พฤติกรรม ความสามารถในการรู้จักผ่อนคลาย อารมณ์ ควบคุมอารมณ์ของตนเองให้อยู่ในกรอบแห่งความดี ไม่กระทำตามความพึงพอใจของตนเอง แสดงออกได้อย่างเหมาะสมและมีความยืดหยุ่นอย่างมีเหตุผล ที่ได้จากแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์

การสร้างแรงจูงใจให้กับตนเอง หมายถึง พฤติกรรมการสร้างความหวังและกำลังใจให้กับตนเอง สามารถเผชิญอุปสรรคได้อย่างไม่ย่อท้อจนกว่าจะบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ มีใจรักในสิ่งที่ทำ มีความมุ่งมั่น เห็นคุณค่าการกระทำของตนเอง และสามารถไปสู่จุดมุ่งหมายแห่งความสำเร็จได้ ที่ได้จากแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์

การรู้จักอารมณ์ของผู้อื่น หมายถึง พฤติกรรมความสามารถในการรับรู้อารมณ์ ความรู้สึกของผู้อื่น ตอบสนองต่อผู้อื่นได้อย่างสอดคล้องกัน ให้ความเมตตากรุณา การเข้าใจอารมณ์ของผู้อื่นในบทบาทที่เขาแสดงอยู่และปฏิบัติต่อเขาได้อย่างเหมาะสม ที่ได้จากแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์

การมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน หมายถึง พฤติกรรมการสื่อสารระหว่างบุคคล ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน มีอารมณ์ ความรู้สึกและปฏิสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างราบรื่น ที่ได้จากแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบดุสิต หมายถึง ระดับคะแนนความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบดุสิต ของอาจารย์ ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามความคิดเห็น

นักศึกษาศาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย หมายถึง ผู้เรียนระดับปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง สุพรรณบุรี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. คณาจารย์ได้แนวทางในการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนานักศึกษาครูปฐมวัยให้มีความฉลาดทางอารมณ์
2. คณาจารย์คณะครุศาสตร์สามารถนำไปใช้ประกอบการกำหนดแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ ซึ่งสามารถนำคุณลักษณะของนักศึกษาที่ได้ไปกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล ให้มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน
3. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ได้นำผลการวิจัยไปปรับปรุงปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจในการผลิตบัณฑิตของคณะครุศาสตร์ที่มีความสอดคล้องและตอบสนองต่อความต้องการของสังคมที่คาดหวังในด้านคุณลักษณะของครูปฐมวัยที่มีความฉลาดทางอารมณ์
4. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้แนวทางในการกำหนดนโยบายยุทธศาสตร์ในการผลิตครูปฐมวัย